

Tema ovogodišnjeg festivala je - saobraćaj.

Filmska tehnologija i saobraćajna tehnika uslovljeni su kako razvojem prirodnih nauka tako i istorijom društvenih nauka i umetnosti. Transport, orijentacija i regulacija kretanja ljudi i predmeta, predmet je ne samo saobraćajnog inžinjeringu već i filmske montaže i režije, kao i filmskog i pozorišnog dizajna.

Od francuske železničke stanice u filmu „Ulazak voza u stanicu“ braće Limijer, do gustih kalifornijskih ulica u „Život i smrt holuvudskog statiste“ Slavka Vorkapića, nemi film i bučni saobraćaj ranog dvadesetog veka uticali su na integraciju velikog broja ljudi sa obe strane okeana. Danas u dvadesetprvom veku, dobro poznajemo masovni sabraćaj na internetu, koji uz mrežu telekomunikacija predstavlja moderni vid transporta informacija, a koreni tog prometa mogu se naći na samom početku kolonijalnog tržišta, potom u zlatnom periodu tehničkih inovacija i pronađenja štamparske i parne mašine, progresivno se ubrzavajući krajem devetnaestog veka otkrićem komunikacionih signala i elektromagnetnih talasa, baš u periodu kada i nastaje filmska umetnost.

Sa druge strane, problemi saobraćaja, isto kao i problemi kinematografije, uzrokovani su ekonomsko-socijalnim krizama, vojno-političkim promocijama, feudalno-ratničkim zaostavštinama, plemensko-rodovskim nametima, familijarno-porodičnim zavetima, diskreciono-imovinskim transferima, privatno-poslovnim protekcijama, sprečavajući prostiranje ljudskih signala ka svim stranama sveta, smerom ka istoriji društvenih promena.

Tim festivala Mr Vorky uticao je na popravku saobraćajnih znakova na prilazu gradu Ruma, sa namerom da to predstavi ne samo kao komunalni već i kao simbolički javni čin. Netakmičarski program ovog festivala, koji kao temu koristi saobraćajni promet u najširem smislu reči, govori o našoj nameri da povežemo domaće puteve sa svetskim raskrsnicama kulture, a biografija Slavka Vorkapića, čoveka koji je pre sto godina morao fizički da oputuje da bi se simboličkim putem bavio prostornim pravcima i koji baš tom odlasku duguje svoj slavni povratak, primer je dvostrukog i dvosmernog smisla saobraćaja kao vida komunikacije. Kao što je saobraćaj dvosmeran tako je i film višeslojan, nadmašujući lokalne granice tumačenja kulture. Kao i film, savremeni saobraćaj predstavlja sistem svetlosti i znakova, koji nije samo ograničen prostorom, već uslovjen vremenom, brzinom protoka ideja i znanja, tamo gde pojedinac nije sam u spoznaji da se svi skupa okrećemo oko svoje zvezde, a ne ona oko nas.

Redak je slučaj da filmski festival pokrene inicijativu za poboljšanje saobraćajnih uslova i putokaznih informacija. Mi to nismo uradili samo da bi što više ljudi došlo na festival, već da bi i posle festivala, ljudi lakše odlazili i vraćali se u opština Pitera

Bogdanovića i Slavka Vorkapića. Da bi se osećali ne samo kao publika, već i kao majstori komunikacije koji mogu da odu odavde kad hoće da bi se potom vratili kad im to padne napamet. To je možda mali korak za srpski saobraćaj, ali je veliki korak za jednog filmskog reditelja iz Srbije.